

σωματώσε στήν ἀλυσίδα τῶν λειτουργῶν Του, στήν ὁμάδα τῶν μαθητῶν Του, πού τοὺς «ἀποστέλλει» «ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων» (Ματθ. ι' 16), γιὰ νὰ «μαθητεύσουν» «πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος» (Ματθ. κη' 19).

Ἀδελφὲ μου Σ....,

Ἡ ἐποχή μας, πνευματικὰ ἀνάπηρη καὶ γνωσιολογικὰ ἐγκλωδισμένη, δὲν διαθέτει τὸν ἀπαραίτητο δέκτη, γιὰ νὰ συλλάβει τὸ θαῦμα. «Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ ἑαυτῶν μέτρα τὸ πιστὸν ἐν τοῖς λεγομένοις κρίνουν, τὸ δὲ ὑπερβαίνειν τὴν τοῦ ἀκούοντος δύναμιν ὡς ἔξω τῆς ἀληθείας ταῖς τοῦ ψεύδους ὑπονοίας ὑβρίζουσιν» (Γρηγορίου Νύσσης: εἰς τὸν βίον τῆς σοφίας Μακρίνης). Ἀφωτηριασμένα τὰ αἰσθητήρια τῆς ψυχῆς τους. Ἀπελπιστικά στενὸς ὁ κύκλος τῆς ὁρατότητάς τους. Ἐκεῖνο, πού δὲν κατορθώνει νὰ τὸ ψηλαφήσει τὸ σάρκινο χέρι τους, ἐκεῖνο πού δὲν ἔχει τὴ δύναμη νὰ τὸ φωτογραφίσει ἡ «πεπερασμένη» ὁρατή τους, τὸ ἐξοστρακίζουν ἔξω ἀπ' τὴν περιοχὴ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πραγματικότητος καὶ τὸ στιγματίζουν μὲ τὴν κατηγορίαν τοῦ ψεύτικου καὶ τοῦ ἀνυπαρκτοῦ.

«Ἀ πάντα τοῖς μὲν δι' ἀκριβείας ἐγνωκόσιν ἀληθῆ εἶναι πιστεύεται, καὶ ὑπὲρ πίστιν ἤ, ἐπὶ τῶν

παρκαωδῶστερὲν ἔξω τοῖς ἐνδοχομένου νομίζεται, οἳ οὐκ ἴσασιν οἱ κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως καὶ ἡ τῶν χαρισμάτων διανομὴ παραγίνεται, μικρὰ μὲν τοῖς ὀλιγοπίστοις, μεγάλη δὲ τοῖς πολλῇν ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὴν εὐρυχωρίαν τῆς πίστεως» (Γρηγορίου Νύσσης: εἰς τὸν βίον τῆς σοφίας Μακρίνης).

Στὴ δική σου ὑπαρξή, κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς πίστεως σου, πραγματοποιήθηκε τὸ μεγάλο θαῦμα. Μὲ τὴν προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὴ μεττιεία καὶ τὴν ἐπίθεση τοῦ χεριοῦ τοῦ Ἐπισκόπου σου πῆρες τὸ ἀτίμητο δῶρο κι ἐνοιώσεις νὰ μεταποιεῖται ἡ καρδιά σου σὲ ὄσκειο τῶν χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ.

Ἀπ' τὴ φύση του αὐτὸ τὸ θαῦμα δὲν εἶναι προσίτη στους πολλούς. Καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο θὰ συναντήσεις ἀνθρώπους, πού θὰ τὸ περιφρονήσουν. Κι ἄλλους, πού θὰ εἶναι πρόθυμοι νὰ τὸ χλευάσουν. «Ὡν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονούντες» (Φίλιπ. γ' 19).

Μὴ σὲ ἐντυπωσιάσει μήτε ἡ περιφρόνηση μήτε ὁ χλευασμός. Οἱ ἄνθρωποι, πού δὲν βλέπουν τὸ Θεὸ καὶ δὲν ψηλαφοῦν τὸ θαῦμα, δὲν ἔχουν τὴ δύναμη ν' ἀνακόψουν τὸ ἀνέδασμα ἐνὸς λειτουργοῦ τοῦ Θεοῦ, νὰ δάλουν φραγμὸ στὸ ἀποστολικὸ του ἔργο καὶ νὰ καταστήσουν ἀνενέργητο τὸ ἱερατικὸ του χάρισμα. Ἡ ἱερωσύνη, ἀπ' τὴ φύση τῆς ἑνα θαύμα, συνεχίζει μὲ τρόπο θαυμαστὸ νὰ δυναμώνει τὸν ἱερέα. Νὰ τὸν κάνει προφήτη μέσα σ' ἑνα κό-